

“मीठे बच्चे – ज्ञानको बुलबुल बनेर सारा दिन ज्ञानको कुरा गर्दै रह्यौ भने लौकिक र पारलौकिक माता - पिता लाई प्रत्यक्ष गर्न सक्छौ।”

प्रश्न:- भनाइ छ- “आफूलाई घोट्टेमा नशा चढ्छ” यसको भावार्थ के हो?

उत्तर:- आफूलाई घोट्टे अर्थात् बुद्धियोग यता-उता नभट्काइ एक बाबालाई याद गर्नु। एक बाबा बुद्धिमा याद रह्यो भने नशा चढ्छ। तर यसमा देह-अभिमानले धेरै विघ्न पार्छ। सानो बيمारी हुँदा पनि हैरान हुन्छन्, मित्र-सम्बन्धी याद आउँछ त्यसैले नशा चढ्दैन। योगमा रह्यो भने दुखाइ पनि कम हुन जान्छ।

गीत:- तुने रात गंवाई सोके...

ओम् शान्ति। यी सबै कुरा शास्त्रहरूमा पनि लेखिएको छ। एक अर्कालाई सम्झाउँछन् पनि। अनेक प्रकारका मत गुरुहरूले दिन्छन्। धेरै राम्रा-राम्रा भक्तहरू सानो कोठामा बसेर, एउटा गऊमुख कपडा हुन्छ, त्यसभित्र हात हालेर माला जप्छन्। यो पनि सिकाइएको फेशन हो। अब बाबा भन्नुहुन्छ- यो सबै छोड। आत्मालाई त स्मरण गर्नु छ बाबाको। यसमा माला जप्नु पर्ने कुरै छैन। सबै भन्दा राम्रो गीत छ शिवाय नमः। यसमा नै सम्झाइन्छ तिम्रो माता-पिता हो। भगवानलाई नै रचयिता पिता भनिन्छ। अब रचयिता भनिन्छ भने के रचना गर्नुहुन्छ? अवश्य यो त सबैले बुझ्दछन् नयाँ दुनियाँ नै रचनुहुन्छ। गाउँछन् पनि तुम मात-पिता हम बालक तेरे... त्यसैले पहिलो- ईश्वर सबैको फादर ठहरिए। फादर हुन् भने मदर पनि अवश्य चाहियो। मदर बिना क्रियेट गर्न सक्नुहुन्न। यो कसैले पनि जान्दैनन्- क्रियेट कसरी गर्नुहुन्छ? दोस्रो- आपसमा सबै भाइ-बहिनी हुन गए। फेरि विकारको दृष्टि जान सक्दैन। एक माता-पिता हुनु हुन्छ नि। यो प्वाइन्ट धेरै राम्रो छ बुझ्न र बुझाउनको लागि। तेस्रो- अवश्य बाबाले सृष्टि रचनुभयो होला। हामी बालक थियौं अब फेरि बनेका छौं। ८४ जन्मको चक्र पूरा भएपछि फेरि अब माता-पिताका बनेका छौं। जसको नै भक्तिमार्गमा गायन चल्छ। माता-पिता सृष्टि रचनुहुन्छ, उहाँको बालक बन्छौं भने अवश्य अपार सुख दिनु हुन्छ। यो कसैले पनि जान्दैनन्- परमात्मा माता-पिता पनि बन्नुहुन्छ। टीचर पनि हुनु हुन्छ, सतगुरु पनि हुनु हुन्छ।

हामी ब्रह्माका सन्तान आपसमा भाइ-बहिनी हौं। ब्रह्माकुमार-कुमारी कहलाउँछौं, ब्रह्मालाई पनि रचनेवाला उहाँ हुनु हुन्छ। अपार सुख पाउनको लागि माता-पिता सँग राजयोग सिकिरहेका छौं। अपार सुख तब मिल्छ जब हामी दुःखमा छौं, यस्तो होइन, भविष्य सुखमा आएर शिक्षा दिनु हुन्छ। जब हामी दुःखमा छौं तब सुखमा जाने शिक्षा मिल्छ। उनै माता-पिता आएर सुख दिनु हुन्छ। एडम र ईव त प्रख्यात छन्। उनीहरू पनि अवश्य भगवानको सन्तान ठहरिए। त्यसोभए भगवान फेरि को हुनु हुन्छ त?

बच्चाहरूलाई यो त थाहा छ- बाबा जुन ज्ञान दिनु हुन्छ यो सबै धर्महरूको लागि हो। सारा दुनियाँको उहाँ पिता सँग बुद्धियोग टुटेको छ। माया घोस्ट (भूत) ले बुद्धियोग लगाउन दिदैन अझै झन् बुद्धियोग तोडिदिन्छ। बाबा आएर घोस्टमाथि विजय दिलाउनु हुन्छ। आजकल दुनियाँमा रिद्धि-सिद्धिवाला पनि धेरै छन्। यो हो नै घोस्टहरूको दुनियाँ। काम विकार रूपी घोस्टले एक-अर्कालाई आदि, मध्य, अन्त दुःख दिन्छ। एक-अर्कालाई दुःख दिनु घोस्टको काम हो। सत्ययुगमा घोस्ट हुँदैन। त्यसैले यो पनि सम्झाइन्छ- घोस्ट नाम बाइबलमा छ। रावण अर्थात् घोस्ट, यो हो नै घोस्टको राज्य। सत्ययुग रामराज्यमा घोस्ट हुँदैन। त्यहाँ अपार सुख हुन्छ।

ओम् नमो शिवाय गीत धेरै राम्रो छ। शिव हुनु हुन्छ माता-पिता। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई माता-पिता भनिदैन। शिवलाई पनि फादर भनिन्छ। एडम-ईव अर्थात् ब्रह्मा-सरस्वती यहाँ भएका हुन्। त्यहाँ क्रिश्चियनहरू गड फादर सँग प्रार्थना गर्छन्। यो भारतखण्ड त माता-पिताको गाउँ हो। उहाँको जन्म नै यहाँ हुन्छ। त्यसैले सम्झाउनु पर्छ- तपाईंहरू माता-पिता भनेर गायन गर्नुहुन्छ भने आपसमा भाइ-बहिनी भयौं नि, हैन? प्रजापिता ब्रह्माद्वारा रचना रचनुहुन्छ। उहाँले त गोद लिनु हुन्छ। सरस्वती पनि एडाप्ट भएकी हुन्। प्रजापिता ब्रह्माले एडाप्ट गरेका हुन्, तब

त यति ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू बनेका छन्। शिवबाबा एडाप्ट गराउँदै जानु हुन्छ। नयाँ सृष्टि ब्रह्माद्वारा नै रचिन्छ। सम्झाउनको लागि धेरै युक्तिहरू छन्। तर पूरा सम्झाउँदैनन्। बाबाले धेरै पटक सम्झाउनु भएको छ- यो शिवाय नमः गीत जहाँतहाँ बजाऊ। हामी माता-पिताको बालक कसरी हौं? उहाँ बसेर सम्झाउनु हुन्छ। ब्रह्माद्वारा नयाँ सृष्टि स्थापना गर्नु भएको थियो। अब कलियुगको अन्त छ फेरि सत्ययुग स्थापना गरिरहनु भएको छ। बुद्धिमा धारणा गर्नु छ। ज्ञान धेरै सहज छ। मायाको तूफानले ज्ञान-योगमा टिक्न दिदैन। बुद्धि चक्कराउँछ। सदैव सम्झाउनु पर्छ- भगवान् रचयिता त सबैको एक हुनु हुन्छ, फादर त सबैले भन्नेछन् नि। उहाँ निराकार त जन्म-मरणरहित हुनु हुन्छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई सूक्ष्म चोला हुन्छ। मनुष्यले ८४ जन्म यहाँ नै लिन्छन्, सूक्ष्मवतनमा त लिदैनन्। तिमीलाई थाहा छ- हामी माता-पिताका बालक हौं। हामी हौं नयाँ बच्चा। बाबाले एडाप्ट गर्नु भएको हो। जब प्रजापिता ब्रह्मा छन् भने कति प्रजा होलान्? अवश्य एडाप्ट गरेका हुन्। ब्रह्मालाई धेरै भुजाहरू देखाउँछन्, अर्थ त केही पनि बुझ्दैनन्। जति पनि चित्र अथवा शास्त्र निस्किएका छन्- यी सबै ड्रामा माथि आधारित छन्। ब्रह्माको दिन थियो फेरि भक्तिमार्ग सुरु भयो, त्यो चलिआएको छ। यो राजयोग बाबा नै आएर सिकाउनु हुन्छ। यो स्मृतिमा रहनु पर्छ।

भन्दछन् नि- अपनी घोट तो नशा रहे। तर बुद्धियोग बाबा सँग हुनु पर्छ। यहाँ त धेरैको बुद्धियोग भट्किरहन्छ। पुरानो दुनियाँका मित्र-सम्बन्धी आदि तर्फ या देह-अभिमानमा फँसेरहन्छ। थोरै बिमारी भयो, हैरान हुन्छन्। हेर, योगमा रह्यौ भने दुखाई आदि पनि कम हुन्छ। योग छैन भने बिमारी आदि कसरी छुट्छ? ख्याल राख्नु पर्छ- माता-पिता जो नम्बरवन पावन बन्छन्, उनीहरू नै फेरि सबै भन्दा तल झर्छन्। उनीहरूले त धेरै भोग्नु पर्छ। तर योगमा रहनाले बिमारी हट्दै जान्छ। नत्र यिनले सबै भन्दा धेरै भोग्नु पर्ने हो। तर योगबलले दुःख दूर हुन्छ अनि धेरै खुशीमा रहन्छन्- बाबा सँग हामी स्वर्गको अपार सुख लिन्छौं। धेरै बच्चाहरूले आफूलाई आत्मा सम्झ्दैनन्। सारा दिन देहको नै ध्यान रहन्छ।

बाबा आएर ज्ञानको कुरा सिकाउनु हुन्छ। त्यसैले तिमी ज्ञानको बुलबुल बन्नु पर्छ। बाहिर धेरै राम्रा साना-साना बच्चीहरू छन्, ज्ञानको टिकलू-टिकलू गर्छन्। भीष्म पितामह आदिलाई पनि कुमारीहरूद्वारा ज्ञान दिइएको छ। साना-साना बच्चाहरूलाई तयार गर्नु छ। साना बच्चाहरूले लौकिक-पारलौकिक माता-पिताको शो गर्छन्। लोक-परलोक सुन्दर हुन्छ नि नि। त्यसैले लौकिक माता-पितालाई पनि उठाउनु पर्छ। यो पनि तिमीले देखेछौ- साना-साना बच्चीहरूले आमा-बुवालाई उठाउँछन्। कुमारीको मान हुन्छ। कुमारीलाई सबैले नमन गर्छन्। शिवशक्ति सेनामा सबै कुमारीहरू छन्। हुन त माताहरू छन् तर उनीहरू पनि कुमारी नै कहलाउँछन् नि। कुमारीहरू धेरै राम्रा-राम्रा निस्कन्छन्। साना-साना बच्चीहरूले नै बडो शो गर्नेछन्। कुनै-कुनै साना बच्चीहरू धेरै राम्रो छन्। तर कसै-कसैमा मोह पनि धेरै छ। यो मोह धेरै खराब छ। यो पनि एउटा भूत हो, बाबा सँग बिमुख गरिदिन्छ। घोस्ट मायाको धन्धा नै हो परमपिता परमात्मा सँग विमुख गर्नु।

यो ओम् नमो शिवाय... गीत सबै भन्दा राम्रो छ। यस सँग नै अक्षर मिल्छ तुम मात-पिता..... अक्सर गरेर राधे-कृष्णको मन्दिरमा जोडा नै देखाउँछन्। गीतामा कृष्णको साथमा राधाको नाम नै छैन। कृष्णको महिमा अलग छ- सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण....., शिवको महिमा अलग छ। शिवको आरतीमा कति महिमा गाउँछन्। अर्थ केही पनि बुझ्दैनन्। पूजा गर्दा-गर्दा थाकेका छन्। तिमीलाई थाहा छ- मम्मा-बाबा र हामी ब्राह्मण सबै भन्दा धेरै पुजारी बनेका हौं। अहिले फेरि आएर ब्राह्मण बनेका छौं। उनीहरूमा पनि नम्बरवार छन्। कर्मभोग पनि छ, त्यसलाई त योगद्वारा मेटाउनु छ। देह-अभिमानलाई तोड्नु छ। बाबालाई याद गरेर धेरै खुशीमा रहनु छ। माता-पिताबाट हामीलाई धेरै सुख मिल्छ। यी ब्रह्माले भन्छन् नि- बाबाबाट हामीलाई वर्सा मिल्छ। बाबाले मेरो रथ लोनमा लिनु भएको छ। अब बाबाले त यस रथको सम्हाल गर्नुहुन्छ। पहिला त सम्झन्थे- म आत्मा यस रथलाई खुवाउँछु। यो पनि रथ हो नि। अब भन्दछन्- यसलाई खुवाउँनेवाला उहाँ नै हुनु हुन्छ। यस रथको सम्हाल गर्नु छ। घोडामा साहेबहरू चढ्दा घोडालाई हातले खुवाउँछन्, कहिले पीठमा सुमसुम्प्याउँछन्। धेरै हेरविचार गर्छन् किनकि त्यसमाथि सवारी गर्छन्। बाबा यिनमा सवारी गर्नुहुन्छ, के बाबाले सम्हाल गर्नुहुन्न होला? बाबा जब स्नान गर्छन्, तब सम्झन्छन्- म पनि स्नान गर्छु, बाबालाई पनि गराउनु छ किनकि उहाँले यस रथलाई लोनमा लिनु भएको छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- म पनि तिम्रो शरीरलाई स्नान गराउँछु, खुवाउँछु। म खान्न, शरीरलाई खुवाउँछु। बाबा खुवाउनु हुन्छ, खानु हुन्छ। यी सबै किसिम-किसिमको ख्याल चल्छ स्नान गर्ने बेला, घुम्ने बेला।

यो त अनुभवको कुरा हो नि। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- धेरै जन्मको अन्तको जन्ममा प्रवेश गर्छु। यिनले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन्, म जान्दछु। तिमीले भन्दछौ- बाबा फेरि हामीलाई ज्ञान दिइरहनु भएको छ। वर्सा लिनु छ स्वर्गको। सत्ययुगमा त राजा, प्रजा आदि सबै छन्। पुरुषार्थ गर्नु छ बाबा सँग पूरा वर्सा लिने। अहिले लिएनौं भने त कल्प-कल्प मिस गर्दै रहनेछौ, यति उच्च पद पाउन सक्दैनौ। जन्म-जन्मान्तरको बाजी हो भने कति श्रीमत्तमा चलनु पर्छ। कल्प-कल्प निमित्त बन्छौ। कल्प-कल्प वर्सा लिदै आएका छौं। कल्प-कल्पको लागि यो पढाइ हो। यसमा धेरै ध्यान दिनु पर्छ। ७ दिन कोर्स गरेर फेरि मुरली त घरमा पनि पढ्न सक्छौ। बिल्कुल सहज बनाइदिनु हुन्छ। ड्रामा त बुद्धिमा रहनु पर्छ नि।

यसलाई विश्व विद्यालय भनिन्छ। त्यसैले कहिँ पनि अमेरिका आदि तर्फ जाऊ, बाबा सँग वर्सा लिन सक्छौ। केवल एक हप्ता धारणा गरेर जाऊ। भगवानका बच्चा हौ, त्यसैले भाइ-बहिनी भयौं नि। प्रजापिता ब्रह्मा छन् भने उनका सबै बच्चाहरू आपसमा भाइ-बहिनी ठहरिए। अवश्य गृहस्थ व्यवहारमा रहेर आपसमा भाइ-बहिनी भएर रहन्छौ भने पवित्र रहन सक्छौ। धेरै सहज छ। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) स्वयंलाई माया घोस्टबाट बचाउनको लागि ज्ञान-योगमा तत्पर रहनु छ। मोह रूपी भूतलाई त्यागेर बाबाको शो गर्नु छ। ज्ञानको चर्चा गर्नु छ।

२) पढाइमा पूरा ध्यान दिएर बाबा सँग वर्सा लिनु छ। कल्प-कल्पको यस बाजीलाई कुनै पनि हालतमा गुमाउनु छैन।

वरदान:- कर्मयोगको स्टेजद्वारा कर्मभोग माथि विजय प्राप्त गर्ने विजयी रत्न भव कर्मयोगी बन्नाले शरीरको कुनै पनि कर्मभोगको भोगाइ अनुभव हुँदैन। मनमा कुनै रोग छ भने रोगी भनिन्छ, यदि मन निरोगी छ भने सदा तन्दुरुस्त छौ। केवल सर्पहरूको शेष शैयामा सुतेका विष्णु समान ज्ञानको स्मरण गरेर हर्षित रहन्छौ भने मनन शक्तिद्वारा अझ सागरको गहिराइमा जाने अझै मौका मिल्छ। यस्ता कर्मयोगी नै कर्मभोग माथि विजय प्राप्त गरेर विजयी रत्न बन्छन्।

स्लोगन:- साहसलाई साथी बनायौ भने हर कर्ममा सफलता मिलिरहनेछ।

मातेश्वरीजीको मधुर महावाक्य :

“ मनुष्यात्माहरूको परमात्मा सँग माँग र प्राप्ति ”

तिमी माता-पिता हामी बालक तिमी... अब यो महिमा कसको लागि गाइएको हो? अवश्य परमात्माको लागि गायन हो किनकि परमात्मा स्वयं माता पिता रूपमा आएर यस सृष्टिलाई अपार सुख दिनु हुन्छ। अवश्य परमात्माले कुनै समयमा सुखको सृष्टि बनाउनु भयो, त्यसैले त उहाँलाई माता पिता भनेर बोलाउँछन्। तर मनुष्यहरूलाई यो थाहा नै छैन- सुख के चीज हो? जब यस सृष्टिमा अपार सुख थियो, तब सृष्टिमा शान्ति थियो, तर अहिले त्यो सुख छैन। अहिले मनुष्यलाई यो चाहना उठ्छ अवश्य- त्यो सुख हामीलाई हुनुपर्छ, फेरि कसैले धन पदार्थ माग्छन्, कसैले बच्चाहरू माग्छन्, कसैले त फेरि यस्तो पनि माग्छन्- हामी पतिव्रता नारी बनौं, सदा सुहागिन बनौं, चाहना त सुखको नै रहन्छ नि। त्यसैले परमात्माले पनि कुनै समय उनीहरूको आश अवश्य पूर्ण गर्नुहुन्छ। सत्ययुगको समयमा जब सृष्टिमा स्वर्ग हुन्छ, त्यहाँ सदा सुख हुन्छ, जहाँ स्त्री कहिल्यै विधवा बन्दैनन्, त्यो आश सत्ययुगमा पूर्ण हुन्छ जहाँ अपार सुख हुन्छ। बाँकी त यस समय हो नै कलियुग। यस समय त मनुष्यले दुःख नै दुःख भोग्छन्। अच्छा, ओम् शान्ति।